

Р Е Ш Е Н И Е

№ 87

гр.Перник, 16 юли, 2010 год.

Административен съд - Перник, в публично заседание на четиринадесети юли две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове:

СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурора Цветков, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 93 по описа за **2010** година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Постъпила е касационна жалба от В. Н. А., чрез процесуален представител адв. К. ***, постановено по н.а.х.дело № 50/10 г. С обжалваното решение, районният съд е потвърдил НП № 2278/23-XI.2009 г., с което на касационния жалбоподател са наложени административни наказания за извършени от него нарушения по ЗДвП.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност и допуснати съществени процесуални нарушения. Касационната жалба се поддържа от процесуалния представител - адв. К., като се развиват системтизирани и подробни оплаквания по касационната жалба и моли обжалваното решение да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба - ОДП Перник не взема становище.

Представителят на Окръжна Прокуратура дава поддръжка, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд Перник, като обсъди оплакванията на касатора и съобрази доказателствата по делото приема следното.

Касационната жалба е подадена в законния срок от участващо в административно наказателното производство лице и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

В производството пред първостепенния съд жалбоподателят е поддържал и развил доводи за това, че не е извършил вменените му от административно наказващия орган нарушения. В подкрепа на тезата си е поискал ангажирането на гласни доказателства и съдът е уважил доказателствените му искания.

Въззивният съд е разпитал трима свидетели - двамата по акта - актосъставител и свидетел по акта и св. Кристин Мариова.

Касационният състав намира, че мотивната част от обжалваното решение е тенденциозно укорима спрямо жалбоподателя, би могло да се приеме, че решаващият състав на РС клиширане е обсъдил свидетелските показания.

Нормално е в едно състезателно производство да са ангажирани две групи доказателствени средства - за всяка от участващите в процеса страни. Според въззивният съд показанията на актосъставителя и свидетеля по акта следва да се кредитират, като приема фактическите им констатации, отразени в акта, потвърдени в съдебно заседание. И двамата свидетели са дали показания, че поддържат написаното в акта. Акта, като цяло има обвързваща доказателствена сила, съгласно разпоредбата на специалния текст от ЗДвП. И двамата свидетели дават разяснения за методите на работа с радар и настройките му, но не са дали показания по факти, установени при съставянето на АУАН. Тези свидетелски показания, така дадени, а и приети от съда са неотносими към нарушението, по повод на което жалбоподателя търси съдебна защита. Традиционната фраза, че се поддържа написаното в акт обезсмисля изцяло приемането на подобни показания за достоверни.

Противно на това, районен съд приема като некоректни свидетелски показания, ангажирани от защитата на жалбоподателя. Според съда тези показания са „необективни и пристрастни“ и то в частта относима към фактическата обстановка на нарушението. Ако според съда тези показания са „необективни“ би следвало да се отрази, че разпитаният свидетел, ангажиран от защитата на касатора не възприема фактите в тяхната действителност - т.е. няма реална преценка за обстоятелства, възникнали от обективната действителност - тази която или я има или я няма. Не става ясно, защо показанията на тази свидетелка са пристрастни в частта, относно установяване на пътната обстановка. Пътната обстановка е обективна действителност, към която не става ясно защо св. Мариова да е пристрастна и как. Съпоставени с показанията на служителите на МВР именно тези показания имат някаква достоверност, касателно време на нарушението, обстоятелства в пряка връзка с него - сигнализирането от насрещно движещи се автомобили, реакция на тези сигнали от страна на водача. Показанията на първите двама свидетели така както се интерпретират нямат отношение към нарушението. По скоро те са давали разяснение като вещо лице по работа с радар.

Доколкото по аргумент от редакцията на чл. 10 от НПК, със свидетелски показания могат да се установят всички факти, които свидетелят е възприел и които допринасят за разкриване на обективната истина, касационният състав не намира, основание да бъдат изолирани свидетелските показания на св. М., които е възприела и са относими към обективната истина. Тъй като дискредитирайки тези свидетелски показания въззивният съд е приел субективната истина на двамата служители на МВР, настоящият състав намира, че при постановяване на решението си районен съд е допуснал съществено процесуално нарушение, като е приел избирателно кои гласни доказателства следва да се кредитират. Има достатъчно основания да се приеме, че показанията на св. Владимиров и Станимиров не установяват обективно кой е извършител на нарушението, кога е извършено, имат ли спомен от констатираното нарушение /цитат от показанията на св.Владимиров - с.з. 09.03.2010 - „не си спомням за случая, било е отдавна“ -абзац трети от разпита му; св. Станимиров - с.з. 06.04.2010 - „Не познавам жалбоподателя. Не си спомням за случая“/ за да се приеме, че показанията им като свидетели в съдебен процес са в съответствие с констатации по акта. От друга страна обсъждането на свидетелските показания на св. Мариова като пристрастни и необективни, дадени единствено в подкрепа на защитна теза, която според съда е неиздържана, е аргумент да се приеме, че липсва обективна преценка на тези свидетелски показания.

В преценката си дали да издаде НП административно наказващият орган се основава на фактическите констатации на акта за установяване на административно нарушение, които имат доказателствена сила до доказване на обратното. В съдебното производство тези констатации нямат доказателствена сила. Съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение.

Именно това дава основание да бъде отменено обжалваното решение на районен съд и делото да се върне за разглеждане от друг състав, като бъдат спазени указанията за това как и кога се кредитират свидетелски показания и ако има данни те да са необективни да се направи правен извод, кое дава основание да се приемат определена група доказателствени средства за обективни и друга за необективни.

От изложеното следва, че решението на районния съд е неправилно. В решението е се откриват пороци, допуснати от тази инстанция, които следва да се тълкуват в подкрепа на оплакванията на касатора. Това налага решението на районният съд да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане на РС Перник.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № 240, постановено по н.а.х.дело № 50/10 г. по описа на Районен съд Перник, с което е потвърдено НП 2278/09 г. на Началник сектор Пътна полиция при ОД на МВР Перник, с което на В. Николов А. е наложено административно наказание глоба на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.
Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/